

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1385870/2

בבית הדין הרבני תל אביב יפו

לפני כבוד הדיינים:

הרב צבי בן יעקב – אב"ד

המבקשת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד סיון אלה לוי)

נגד

המשיב: פלוני

הנדון: סעד זמני להקפאת ההתנהלות הכלכלית כפי שהיתה טרם הגשת בקשה ליישוב סכסוך

החלטה

בפני ביה"ד בקשה לסעד זמני במסגרת הליך יישוב סכסוך.

הצדדים נישאו זה לזה כדמו"י בתאריך 19.8.2012, ומנישואין אלה נולדו לצדדים שני ילדים: [ת'] (ילידת 2013) ו[י'] (יליד 2017).

המבקשת הינה רו"ח עצמאית, והמשיב - מנהל מוצר בחברת סייבר.

מהעיון בחומר שבתיק, כולל תדפיסי העו"ש, עולה שהצדדים התנהלו כלכלית באופן שכל אחד מהם הפקיד 20,000 ש"ח בכל חודש לחשבון המשותף, ממנו שולמו הוצאות הבית והוצאות המשפחה.

המבקשת פתחה בהליך ליישוב סכסוך, וטוענת כי המשיב עשוי לעזוב את הבית בתאריך 1.9.22, ועשוי להגביל את חשבון הבנק של הצדדים, כך שכל הוצאות הבית יפלו עליה, וכן הוראות הקבע והתחייבויות למשק הבית המשותף, לא יכובדו על ידי הבנק.

סעד זמני לשמירת המצב הקיים

הבקשה שלפנינו מיוסדת על סעיף 3 (ז) (1) לחוק להסדר התדיינות בסכסוכי משפחה תשע"ה 2014. וכך לשון סעיף 3 (ז) (1) לחוק:

"על אף האמור בסעיף קטן (ה), צד לבקשה ליישוב סכסוך רשאי להגיש בכל עת לערכאה שיפוטית המוסמכת לכך לפי דין, בקשה לסעד דחוף בעניין לפי סעיף 5, לסעד זמני לשמירת המצב הקיים או לעיכוב יציאה מהארץ".

במילים אחרות – החוק בא לאפשר בתקופת הקפאת ההליכים ועד למתן החלטה בעניין ע"י הערכאה השיפוטית שתקבע כמוסמכת לדון בעניין (לפי סעיף 3 (ז) (4) לחוק הנ"ל), הקפאה וצילום של המצב הקיים בערב הבקשה, ושמירת ה"סטטוס קוו" הכלכלי, על מנת שהקפאת ההליכים לא תגרום לכך שיהיה מי שינסה לקבוע עובדות בשטח, להקפיא הליכים משפטיים מחד, ולשנות את המצב הכלכלי הקיים - מאידך. הקפאה צריכה להיות לא רק של ההליכים המשפטיים אלא גם של

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

המצב הכלכלי (לדוגמא). שהרי אם נקפא את ההליכים המשפטיים וניתן דרור לשינוי מצב כלכלי קיים - לקתה מידת הדין.

עיינתי בכל 126 סעיפי תגובת המשיב. הן התפרסו לאורך ולרוחב, אך לא נתנו מענה למציאות של אי הקפאת המצב הקיים, והצורך בסעד לשמירת המצב הקיים. חלק מהטענות הינן פרוצדוראליות ומשפטיות, כגון סעיפים 29-36 לתגובה, וסעי' 44-48 לתגובה. כאמור לעיל, בחומר שהומצא לפני יש מקום ליתן את הסעד המבוקש, כיון שהוא שומר על המצב הקיים כלכלית, בתקופת הקפאת הליכים משפטיים.

באשר לטענות המהותיות של המשיב - העובדה שהמשיב החליט מיוזמתו לעזוב את הבית, אינה פוטרת אותו מחובותיו, גם אם טעמי העזיבה מוצדקים, ובהליך זה אין לכך נפקות, בין השאר מהטעם שאין בהליך זה צורך לברר האם עזיבת המשיב את הבית מוצדקת אם לאו. האם העובדה שאין הוא והמבקשת ישנים בחדר אחד, מהווה סיבה מוצדקת? - אין לכך נפקות בהליך שבפנינו. מטרת הליך כאמור - שמירת המצב הקיים, היינו 'צילום' המצב הכלכלי כפי שהיה בטרם הקפאת ההליכים המשפטיים.

ההצעה לאשה לעזוב את הדירה, אינה רלוונטית לנדו"ד. ישנה גם הצעה אחרת - שהמשיב יישאר בדירה יחד עם המבקשת וילדיו. למיטב ידיעתי והבנתי, איש לא גירש את המשיב מהדירה, בוודאי לא ניתן צו כזה, כך שהוא יכול להמשיך ולהתגורר עם המבקשת והילדים באותה הדירה.

איני נכנס למחלוקת בדבר גובה השתכרות הצדדים. אין זה מענייני של ביה"ד במסגרת הליך זה. הנוגע לעניינינו הוא רק בירור כיצד התנהלו הצדדים כלכלית בטרם הגשת הבקשה לישוב סכסוך ובתקופה הסמוכה ונראית.

גם טענות רכושיות אחרות שהעלה המשיב בתגובתו (מסעיף 90 ולהלן לתגובה), אינן מענייני הליך זה.

וכאמור, ביה"ד סבור שיש להקפא את ההליכים הכלכליים במקביל להקפאת ההליכים המשפטיים, ומשכך, בדרך בה נהגו הצדדים בפועל, גם אם הדבר לא בא לידי ביטוי בהסכם הממון שבין הצדדים מיום 12.8.12 - בה יש להמשיך.

לאור האמור לעיל, ולאחר העיון בבקשה ובתגובה, ניתן בזאת סעד זמני לשמירת המצב הקיים:

- א. נאסר על מי מהצדדים לחסום או/ו להגביל את חשבון הבנק המשותף של הצדדים בבנק....
- ב. ביה"ד מורה לצדדים להפקיד כ"א בחשבון המשותף סכום של 20,000 ש"ח כל חודש.
- ג. חשבון הבנק הנ"ל ישמש למימון מלא הוצאות הדירה השכורה, אחזקתה, הוצאות הילדים, לרבות כלל הוצאות הקבע, כפי שהיה במשך שנות הנישואין, ובעיקר, בשנה האחרונה.
- ד. תחולת הסעד - מהראשון לחודש ספטמבר 2022 ועד להחלטה בעניין ע"י הערכאה השיפוטית שתקבע כמוסמכת לדון בעניין, בהתאם לסעיף 3 (ז) (4) לחוק הנ"ל.
- ה. לסעד זה יש גם תוקף של צו, והפרתו כדין הפרת צו בי"ד על כל המשתמע מכך.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום ד' באלול התשפ"ב (31/08/2022).

הרב צבי בן יעקב – אב"ד

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה